

Gens o educació

«Si bé a les escoles s'ha incorporat el principi d'igualtat efectiva entre dones i homes, cal incrementar aquesta vessant educativa i fer-ho també en el sí de la família»

Segons les dades facilitades pels Mossos d'Esquadra, les denúncies per delictes contra la llibertat sexual han augmentat any rere any, no solament a Catalunya sinó també al Pallars. Aquest grup de delictes inclou, principalment, l'abús sexual i l'agressió sexual, els quals es diferencien en què en el segon hi ha violència o intimidació, essent de més gravetat que l'abús.

[nointext]

Anant a l'examen de les dades, al Pallars, l'any 2017 es van registrar dues denúncies per abusos sexuals; l'any següent una de sola, mentre que el 2019 ja van passar a vuit (cinc per abús i tres per agressió). L'any 2020, probablement a causa de la pandèmia, l'índex de delinqüència al Pallars es va reduir significativament, si bé les denúncies pels delictes sexuals només van baixar fins a set. No sembla que aquest 2021 les xifres hagin de millorar.

Si bé és possible que aquest augment progressiu de les denúncies es degui a la pèrdua de por a denunciar per part de les víctimes, no deixa de ser xocant que malgrat els anys que s'ha vingut lluitant contra la violència de gènere (molts casos de delictes contra la llibertat sexual s'inclouen en la violència de gènere), no hi hagi una davallada d'aquest tipus de delictes. De fet, la primera llei integral que va abordar la violència de gènere és del 2004, és a dir, fa ja 17 anys, seguides de moltes altres lleis i reformes d'aquesta legislació.

Sense posar en dubte la necessitat de la repressió penal, després de tants anys de lluita contra aquests delictes potser cal concloure que l'amenaça d'una pena no és la via més efectiva per evitar-los.

Si bé és de justícia posar l'èmfasi en les víctimes, en la seva protecció en tots els àmbits (salut, social i penal), crec que caldria actuar més intensament sobre el futur agressor. Perquè si incidim decididament en aquest des d'una perspectiva preventiva, evitem que hi hagi víctima. És obvi que és preferible que no hi hagi víctima a que calgui protegir-la.

Sens dubte la prevenció passa per l'educació dels fills. No ens podem resignar a explicar les agressions sexuals amb la frase "és que són homes", com si el gen "y" portés implícit un comportament sexual agressiu. Si bé a les escoles s'ha incorporat el principi d'igualtat efectiva entre dones i homes i de lluita contra la violència de gènere, cal incrementar aquesta vessant educativa.

Però també és un problema que cal treballar en el sí de la família. Els pares i mares tenim la responsabilitat d'educar en la igualtat i el respecte als drets fonamentals com la llibertat sexual, tant dels homes com de les dones. No podem descarregar aquesta responsabilitat en les escoles. I primer de tot, cal que donem exemple. El primer pas per evitar els delictes sexuals és que els nostres fills assumeixin la igualtat de gènere; sense aquesta, la dominació portarà sempre a l'abús sexual.

Potser (una vegada més), es tracta d'una carrera de fons. És probable que calgui incidir en més d'una generació per revertir la situació, per fer desaparèixer els "tics" masclistes dominants que es venen arrossegant durant moltíssims segles. Pensem-hi...